C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr. 1r-268/2023 Judecătoria Bălți sediul Central
1-23118127-03-1r-21092023 Judecător: Andrei Guțu

D E C I Z I E
În numele Legii

24 octombrie 2023 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

În componența:
Președintele ședinței, judecătorul: Gheorghe Scutelnic
Judecătorii: Viorel Pușcaș și Oleg Moraru

a judecat în ședință de judecată în ordine de recurs recursul comun al avocaților Iulian Paciurca și Nadejda Luchianciuc în interesele inculpatului Caraghiaur Igor ***** declarat împotriva sentinței judecătoriei Bălți sediul Central din 28 august 2023 în cauza penală privind condamnarea lui:

Caraghiaur Igor *****, a.n. *****, c/p *****, necăsătorit, studii medii speciale, ne supus serviciului militar, ne angajat în câmpul muncii, anterior judecat, antecedentele penale ne stinse;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal al RM,-

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: 14.08.2023-28.08.2023;
În instanța de recurs: 21.09.2023-24.10.2023.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 28 august 2023 Caraghiaur Igor ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal al RM și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art. 90^1 alin. (1) și (3) Cod penal, s-a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, Caraghiaur Igor ***** urmînd să execute termenul închisorii de 2 (doi) ani din pedeapsa stabilită în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea celeilalte părți din pedeapsa stabilită cu închisoare pe un termen 2 (doi) ani s-a suspendat condiționat pe perioada de probațiune de 2 (doi) ani.

Termenul pedepsei închisorii s-a calculat din momentul pronunțării sentinței – 28 august 2023, cu includerea în termenul închisorii stabilite a perioadei aflării inculpatului în arest preventiv de la data reținerii – 04.08.2023 ora 14:30 pînă la 28.08.2023.

Măsură preventivă arestul preventiv aplicată inculpatului s-a dispus de a fi menținută pînă cînd sentința va deveni definitivă.

A fost admisă cererea procurorului și s-a încasat de la Caraghiaur Igor ***** în beneficiul statului R.Moldova cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 448 lei (patru sute patruzeci și opt) lei, suportate efectuării expertizei judiciare.

Prin sentință a fost soluționată soarta corpurilor delicte.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Caraghiaur Igor ***** la 04 august 2023 orele 14:10, aflându-se pe piața Vasile Alecsandri 1 din mun. Bălți, în timpul când colaboratorii de poliție din cadrul Inspectoratului de poliție Bălți documentau o contravenție inițiată în temeiul art. 364 alin. (10) din Codul contravențional și dezasamblau un cort cu difuzarea publicității politice, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul social-periculos al acțiunilor sale, de consecințele ce pot fi produse și dorind survenirea unor astfel de consecințe, a amenințat colaboratorii de poliție prezenți la fața locului cu nimicirea unui automobil de serviciu al poliției, iar când aceștea au intervenit pentru a sista acțiunile sale, intenționat a lovit cu piciorul în ușa dreaptă din spate a automobilului de serviciu al angajaților de poliție de model „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare MAI 2026, ulterior, urmărind scopul sistării activității și aplicarea de violență periculoasă față de persoana cu funcție de răspundere, manifestând o vădită lipsă de respect față de subofițerul superior al Serviciului patrulare al Inspectoratului de poliție Bălți *****, ce era încadrat în serviciu, a aplicat față de acesta, care este persoană cu funcție de răspundere, violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanelor, și anume, fiind plasat

pe bancheta din spate a mijlocului de transport de serviciu menționat, a lovit de câteva ori cu picioarele în regiunea pieptului pe *****, iar una din lovituri accentuate cu piciorul, cauzându-i potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202310P0330 din 05.08.2023 fractura corpului osului sternal fără deplasare, care după criteriul dereglării de lungă durată a sănătății se califică la vătămare corporală MEDIE și deteriorând o parte a uniformei de serviciu în care ultimul era îmbrăcat, iar la cerințele repetate ale angajaților poliției de a se calma și a înceta acțiunile sale ilegale, cet. Caraghiaur Igor ***** de fiecare dată ignora cerințele date, sistând astfel activitatea de serviciu al colaboratorilor de poliție, menită spre combaterea actelor de încălcare a ordinii publice, sistare manifestată prin aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, acțiuni ilegale care au fost curmate inclusiv prin intervenția altor angajați de poliție.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Caraghiaur Igor ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal al RM – aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanelor cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul Caraghiaur Igor ***** a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond au declarat recurs comun avocații Iulian Paciurca și Nadejda Luchianciuc, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea integrală a sentinței judecătoriei Bălți sediul Central din 28 august 2023, cu remiterea cauzei la rejudecare, inclusiv dispunerea eliberării lui Caraghiaur Igor ***** la libertate.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de fond a comis o eroare, și anume nu a cercetat proba video prezentată de către acuzatorul de stat în sensul vizionării în cadrul ședinței de judecată pentru a stabili existența tuturor circumstanțelor, în special circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. g), h), j) Cod penal.

Astfel, pe înregistrarea video, care nici nu a fost adusă la cunoștință inculpatului la etapa finisării urmăririi penale, precum și neadministrată în instanța de fond, urmau a fi constatate aplicări nejustificate față de Caraghiaur Igor ***** a forței fizice și a mijloacelor speciale din partea colaboratorilor de poliție, inclusiv și a părții vătămate *****, care și-au depășit atribuțiile de serviciu, or, ultimii au

recurs la acțiunile sale fără o avertizare preventivă, precum și fără a respecta principiul proporționalității dintre acțiunile inculpatului și abuzurile polițiștilor.

Conform art. 4 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 218 din 19.10.2012 privind modul de aplicare a forţei fizice, a mijloacelor speciale şi a armelor de foc, în toate cazurile cînd aplicarea forţei fizice, a mijloacelor speciale ori a armelor de foc nu poate fi evitată, subiecţii legii sînt obligaţi să avertizeze despre intenţia de a recurge la ele, acordînd timp suficient pentru îndeplinirea cerinţelor lor legale, cu excepţia cazurilor cînd tergiversarea aplicării forţei fizice, a mijloacelor speciale şi a armelor de foc generează un pericol direct pentru viaţa şi sănătatea subiecţilor legii și a altor oameni, cînd poate conduce la alte urmări grave sau cînd, în situaţia creată, un astfel de avertisment este nepotrivit sau imposibil.

Prin urmare, consideră că polițiștii din cadrul IP Bălți au utilizat față de Caraghiaur Igor ***** forța fizică și mijloacele speciale în mod inadecvat, fără o necesitate și un scop corespunzător legii, or, Caraghiaur Igor ***** nu a prezentat un pericol iminent care urma a fi curmat prin aplicarea forței fizice și mijloacelor speciale.

La fel, s-a relevat că circumstanțele aplicării nejustificate a forței fizice și a mijloacelor speciale se confirmă și din declarațiile inculpatului, a părții vătămate și a martorilor polițiști, care au explicat că la 04.08.2023 Caraghiaur Igor ***** și-a exprimat opinia față de acțiunile polițiștilor privind deteriorarea automobilului de serviciu în schimbul deteriorării cortului, fără a avea intenții de a înfăptui cele afirmate, la ce polițiștii au aplicat forța fizică și mijloacele speciale.

Totodată, consideră că instanța de fond a admis o eroare de procedură în condițiile judecării cauzei în procedură simplificată, fără ca cererea lui Caraghiaur Igor să fie contrasemnată de al doilea avocat ales Luchianciuc Nadejda, care a participat în proces și a invocat o poziție de apărare separată de poziția inculpatului, în sensul neîntrunirii laturii subiective caracterizate prin lipsa intenției directe, precum și a scopului sistării activității polițiștilor.

În acest sens, instanța de fond nu și-a motivat sentința în raport cu poziția apărării privind lipsa laturii subiective, fapt care reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în sensul motivării insuficiente a actului judecătoresc.

Astfel, consideră că au fost admise încălcări de drept la aplicarea art. 364^1 alin. (2) Cod de procedură penală, or, în condițiile cercetării în mod obiectiv și complet a elementelor probatorii, inclusiv vizionarea probei audio, cauza urma a fi examinată în procedură generală, deoarece din probele administrate la faza de urmărire penală nu se demonstrează vinovăția inculpatului.

Subsecvent s-a indicat că, Caraghiaur Igor ***** în procesul audierilor sale nu a recunoscut toate faptele invocate de acuzatorul de stat, și anume intenția de a aplica violența asupra polițiștilor, precum și de a sista activitatea acestora. La fel, nu a recunoscut declarațiile martorilor privind îndreptarea spre automobil pentru a-

l deteriora. Or, recunoașterea vinovăției de către inculpat nu duce automat la judecarea cauzei în procedură simplificată, deoarece într-un proces echitabil instanța de judecată urma să constate și circumstanțele care îl dezvinovățesc pe inculpat și să verifice declarațiile acestuia cu privire la acțiunile acestuia de a se apară de abuzurile poliției.

Astfel, consideră că încălcările admise de instanța de fond au influență majoră la examinarea cauzei penale, în special la individualizarea pedepsei penale aplicate față de Caraghiaur Igor *****.

Subsidiar s-a indicat că, pedeapsa închisorii pe un termen de 4 ani cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de 2 ani este una prea aspră și irațională, or, prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal permit aplicarea pedepsei pentru recidiva periculoasă nu mai mică de o treime din maximul pedepsei prevăzute la art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, ceea ce constituie 2,6 ani din 8 ani (1/3 din 8 ani - 2,6 ani).

Astfel, apărarea consideră că pedeapsa stabilită de instanța de fond este inechitabilă, or, din circumstanțele cauzei acțiunile de apărare comise de Caraghiaur Igor ***** față de colaboratorii de poliție sunt evidente și nu au fost luate în considerate ca circumstanțe atenuante la individualizarea pedepsei.

Generalizând, recurenții consideră că încălcările de procedură care au fost admise de organul de urmărire penală și de instanța de judecată privind neaducerea la cunoștința de acuzatorul de stat la etapa finisării urmăririi penale lui Caraghiaur Igor *****, aflat în Penitenciarul nr. 11 Bălți, a elementului de probă sub formă de video, precum și a încălcării privind judecarea cauzei în procedură simplificată fără acordul ambilor apărători, precum și în condițiile nerecunoașterii de către inculpat a tuturor circumstanțelor invocate în rechizitoriu (lipsa intenției de vătămare, de sistare a activității politiei, etc.) constituie temei de casare a sentinței și trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanța, pentru corectarea erorilor de procedură admise care au afectat dreptul la un proces echitabil garantat justițiabilului prin art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Argumentele părților:

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În termenul stabilit acuzatorul de stat în persoana procurorului Valentina Gavdiuc a prezentat referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat ca fiind nefondat, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului,

Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale.

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364^1 CPP, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364^1 alin. (4) CPP prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Caraghiaur Igor ***** a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând

just acțiunile inculpatului Caraghiaur Igor ***** în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal al RM.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că, instanța de fond a adoptat o sentință legală și întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 CPP.

La fel Colegiul penal reține că, sentința corespunde prevederilor art.384; 389; 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat.

Potrivit textului recursului înaintat rezultă că, avocații Iulian Paciurca și Nadejda Luchianciuc își manifestă dezacordul cu sentința judecătoriei Bălți sediul Central din 28 august 2023 invocând o serie de erori procesuale, care în opinia lor se încadrează în prevederile art. 444 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală și sunt de natură de a afecta soluția instanței, erori care duc la casarea integrală a sentinței contestate și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

Colegiul penal, analizând sentința contestată prin prisma argumentelor din recurs reține că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Caraghiaur Igor ***** conform art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal al RM, cu semnele calificative: aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanelor cu funcție de răspundere în

scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența.

În continuare, în limitele recursului înaintat, Colegiul penal consideră a fi neîntemeiată și lipsită de suport juridic afirmația recurenților privind neconsemnarea cererii inculpatului Caraghiaur Igor ***** privind judecarea cauzei în procedura simplificată prevăzută la art. 364[1] Cod de procedură penală de către cel de al doilea avocat ales Luchianciuc Nadejda, care a participat în proces și a invocat o poziție de apărare separată de poziția inculpatului, în sensul neîntrunirii laturii subiective caracterizate prin lipsa intenției directe, precum și a scopului sistării activității polițiștilor, din următoarele considerente.

Potrivit art. 364[1] alin. (1) Cod de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, **personal prin înscris autentic**, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În acest sens, Colegiul statuează că această declarație trebuie să fie expresă şi neechivocă.

Înscrisul autentic al inculpatului va cuprinde atît recunoașterea faptei/faptelor descrise în rechizitoriu, cît şi solicitarea ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Caracterul neechivoc al recunoaşterii impune ca înscrisul să cuprindă o manifestare de voinţă suficient de clară, prin referire la faptele reţinute prin rechizitoriu, solicitarea ca judecata să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precizarea cunoaşterii şi însuşirii acestor probe, precum şi renunţarea la administrarea altor probe.

Aceste condiții trebuie întrunite cumulativ, ținând seama că declarația inculpatului nu este un act formal, ci şi unul substanțial, de fond.

La fel, inculpatul trebuie să recunoască şi încadrarea juridică a faptei/faptelor aşa cum a/au fost reținute în rechizitoriu. În cazul cînd inculpatul contestă încadrarea juridică a faptei, nu pot fi aplicate dispozițiile art.364[1] CPP.

Din materialele cauzei penale se constată cu certitudine faptul că, pînă la începerea cercetării judecătorești, la 22.08.2023 inculpatul Caraghiaur Igor ***** a înaintat în instanța de judecată o cerere privind examinarea cauzei penale intentate în privința sa în procedură simplificată - pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind indicat în mod expres recunoașterea totală și necondiționată a faptei/faptelor incriminate în legătură cu care a fost diferit justiției și renunțarea la dreptul de a solicita examinarea altor probe, cerere care a fost contrasemnată și de către avocatul Paciurca Iulian *(a se vedea în acest sens f.d.107)*.

La fel, din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată din 28.08.2023 se constată indubitabil faptul că instanța de fond a explicat inculpatului Caraghiaur

Igor ***** consecințele examinării cauzei în procedura simplificată prevăzută la art. 364[1] CPP *(a se vedea în acest sens f.d.125, verso)*.

Totodată, instanța de recurs reține că împotriva cererii înaintate de către inculpatul Caraghiaur Igor ***** avocații Iulian Paciurca și Nadejda Luchianciuc nu au obiectat, ci din contra, avocatul Iulian Paciurca a pledat pentru admiterea acesteia.

Drept urmare, Colegiul penal constată a fi declarativă afirmația recurenților privind neconsemnarea cererii inculpatului Caraghiaur Igor ***** privind examinarea cauzei penale în procedura simplificată - pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, or, instanța de recurs profilează că dispoziția art. 364[1] Cod de procedură penală nu prevede în mod imperativ contrasemnarea cererii inculpatului de către avocatul acestuia.

Concomitent, instanța de recurs relevă că din conținutul înregistrărilor audio a ședinței de judecată din 28.08.2023, cît și a procesului-verbal al ședinței de judecată, se constată faptul că pe parcursul examinării cauzei penale de învinuire a lui Caraghiaur Igor ***** în instanța de fond, avocatul Nadejda Luchianciuc a avut o poziție de apărare pasivă, or, pe întreg procesul penal un rol activ l-a avut avocatul Iulian Paciurca, iar avocatul Nadejda Luchianciuc în cadrul susținerilor verbale a menționat doar că susține poziția avocatului Iulian Paciurca, fără a invoca propria poziție de apărare.

Prin urmare, afirmațiile recurenților precum că avocatul Nadejda Luchianciuc în cadrul dezbaterilor judiciare a invocat o poziție de apărare separată de poziția inculpatului, care nu a fost luată în considerație de către instanța de fond, sunt pur declarative.

La fel, nu și-a găsit confirmare nici afirmația recurenților privind nerecunoașterea de către inculpat a tuturor faptelor invocate de acuzatorul de stat, necercetarea în ședința de judecată a înregistrărilor video, neaducerea la cunoștința inculpatului de către procuror a respectivelor înregistrări, lipsa în acțiunile inculpatului a laturii subiective ale infracțiunii incriminate, și anume intenția de a aplica violența asupra polițiștilor și de a sista activitatea acestora, or, în cadrul audierii inculpatului, ultimul a declarat că a opus rezistență colaboratorilor de poliție, nefiind de acord cu acțiunile acestora, i-a amenințat cu distrugerea automobilului de serviciu, inclusiv a aplicat violența fizică asupra polițistului *****, deși nu a dorit să-l lovească pe acesta, deoarece îi era cunoscut, iar în asemenea circumstanțe latura subiectivă a infracțiunii date a fost realizată, ținând cont de componența formală a acesteia, care presupune că infracțiunea se consumă din momentul când aceste amenințări au fost interceptate de către colaboratorii de poliție, însă în speță aceste amenințări au avut un caracter real, or, inculpatul initial a lovit cu piciorul în ușa dreaptă din spate a automobilului de serviciu al angajaților de poliție de model „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare MAI 2026,

ulterior intervenind colaboratorii de poliție, acesta a aplicat violență periculoasă față de persoana cu funcție de răspundere.

În același context, Colegiul penal consideră necesar de a statua că odată ce instanța a admis cererea inculpatului privind examinarea cauzei în procedura simplificată - pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, este inoportun ca instanța să se mai expună și asupra afirmațiilor avocatului Iulian Paciurca invocate în cadrul dezbaterilor judiciare privind lipsa în acțiunile inculpatului a laturii subiective a infracțiunii incriminate.

Mai mult ca atât, Colegiul penal constată caracterul duplicitar al poziției apărării atât în cadrul susținerilor verbale în instanța de fond, cît și în cererea de recurs, or, partea apărării pe de o parte susține că în acțiunile inculpatului Caraghiaur Igor ***** lipsește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, iar pe de altă parte susține cererea inculpatului privind examinarea cauzei penale în procedură simplificată – în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inclusiv a pledat pentru aplicarea pedepsei în limitele prevăzute la art. 80^1 alin. (1) Cod penal.

În circumstanțele descrise supra, Colegiul penal nu a stabilit comiterea de către instanța de fond la examinarea în fond a cauzei penale de învinuire a lui Caraghiaur Igor ***** a cărorva erori procesuale ce ar afecta legalitatea sentinței judecătoriei Bălți sediul Central din 28 august 2023.

Finalmente, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Caraghiaur Igor ***** Colegiul penal constată că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiaşi dispoziţii legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) din Codul penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare instanța accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de

dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz Colegiul indică că, instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

În susținerea poziției sale instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, de personalitatea acestuia, și anume: anterior a fost condamnat de mai multe ori, a comis infracțiunea în stare de recidivă periculoasă, or, ultimul a fost condamnat prin decizia Curții de Apel Bălți din 17.01.2019 în baza art.217^1 alin. (3), art. 219 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația legală a drogurilor pe un termen de 3 ani, fiind eliberat din penitenciar după executare la 23.12.2022.

Potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută la art.217^1 alin. (3) Cod penal, pentru care Caraghiaur Igor ***** a fost condamnat anterior, se atribuie la categoria de infracțiuni grave, iar la data de 04 august 2023, adică pînă la expirarea termenului prevăzut la art. 111 alin (1) lit. h) Cod penal, Caraghiaur Igor a comis infracțiunea pentru care a fost condamnat prin sentința recurată, prin urmare, Caraghiaur Igor ***** se consideră persoană cu antecedente penale nestinse, iar în temeiul alin. (2) lit. b) art. 34 Cod penal al RM, se constată comiterea infracțiunii de către Caraghiaur Igor în stare de recidivă periculoasă.

Concomitent, Colegiul penal reține că prima instanță corect a constatat că în privința lui Caraghiaur Igor ***** nu poate fi aplicată o pedeapsă non privativă de libertate prin prisma art. 90 Cod penal, fiind prezentă restricția prevăzută la art. 90 alin. (4) Cod penal, care stipulează că persoanelor care au săvîrşit infracţiuni deosebit de grave şi excepţional de grave, precum şi în cazul **recidivei periculoase** sau deosebit de periculoase, **condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei nu se aplică**.

Reieșind din circumstanțele cauzei Colegiul penal apreciază că, prima instanță just a conchis că scopul pedepsei, constând în formarea unei atitudini corecte față de muncă, ordinea de drept şi regulile de conviețuire socială, nu poate fi atins decât prin stabilirea față de Caraghiaur Igor ***** a pedepsei sub formă de închisoare, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei.

Subsecvent se relevă că, potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

La fel, la stabilirea cuantumului pedepsei au incidență prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal, care stipulează că mărimea pedepsei pentru recidiva periculoasă şi deosebit de periculoasă nu poate fi mai mică de o treime din maximul pedepsei prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod. În cazul în care sînt stabilite numai circumstanţe atenuante, instanţa poate stabili pedeapsa în limitele prevăzute pentru infracţiune în Partea specială a prezentului cod.

La acest capitol Colegiul penal consideră necesar de a evidenția că, în speța dedusă judecății instanța inițial aplică dispozițiile privitoare la reducerea pedepsei potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, după care limitele de pedeapsă obținute se majorează conform dispozițiilor privitoare la recidivă potrivit art. 82 alin. (2) Cod penal.

În această ordine de idei Colegiul penal atestă că, sancțiunea art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal al RM prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 4 la 8 ani, *iar prin aplicarea prevederilor* art. 80^1 alin. (1) Cod penal*, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 3 ani pînă la 6 ani, iar potrivit prevederilor art. 82 alin. (2) Cod penal, pedeapsa minimă nu poate fi mai mică de o treime din 6 ani, adică nu poate fi mai mică de 4 ani.*

Prin urmare, Colegiul penal constată neîntemeiată afirmația avocaților Iulian Paciurca și Nadejda Luchianciuc privind aplicarea față de inculpatul Caraghiaur Igor ***** a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, or, pedeapsa solicitată nu se încadrează în limitele pedepsei prevăzute la art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea efectelor art. 80^1 alin. (1) Cod penal și ulterior art. 82 alin. (2) Cod penal.

În contextul circumstanțelor relevate supra Colegiul concluzionează că, la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea prevăzută la art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal al RM, în coroborare cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal și art. 82 alin. (2) Cod penal.

Aici Colegiul penal remarcă că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată) trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Prin urmare, prima instanță just a concluzionat asupra aplicării față de inculpat a pedepsei închisorii, cu executare reală, deoarece anume această pedeapsă

va duce la atingerea scopului general şi special al pedepsei penale, care constă în formarea unei atitudini corecte față de ordinea de drept şi regulile de conviețuire socială, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută de suspendarea condiționată a executării pedepsei, altfel spus, ar fi oarecum şi *in extremis* chiar o agravantă.

În aserțiunea dată, Colegiul penal va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului vor putea fi realizate doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare în cuantumul fixat de instanța de fond, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea ca fiind nefondat a recursului comun al avocaților Iulian Paciurca și Nadejda Luchianciuc în interesele inculpatului Caraghiaur Igor ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 28 august 2023, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală la RM, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul comun al avocaților Iulian Paciurca și Nadejda Luchianciuc în interesele inculpatului Caraghiaur Igor ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 28 august 2023 adoptate în cauza penală în privința lui Caraghiaur Igor ***** se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei sentințe fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul: Gheorghe Scutelnic

Judecătorii: Viorel Pușcaș

Oleg Moraru